

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 8 năm 2015

Số 252

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Phân cách chia ly là chia làm sao?
2. Độc tài nắm quyền muốn điều khiển người khác tại sao?
3. Sự kiên trì tu thiền có hữu ích gì không?
4. Ai là người trách nhiệm xây dựng tâm thân?
5. Làm sao liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ được?
6. Sự kiên nhẫn hành pháp có hữu ích gì cho tâm lẫn thân?
7. Bộ đầu sáng và tròn do đâu tạo thành?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 01/11/97 2:15 AM 1) Hỏi: <i>Phân cách chia ly là chia làm sao?</i> Đáp: Thừa phân cách chia ly là kẻ ở người đi, bỏ xác tại mặt đất, nhưng mọi người đều phải hoàn trả lại lòng đất, thật sự gọi là sự phân cách chia ly. Lúc ấy mới cảm nhận được có đến mới có đi, nhưng rất tiếc không hiểu đến từ đâu và sẽ ra đi bằng cách nào? Chỉ có người thật tâm tu, mới thấy rõ hồn đến từ tam thập tam thiên thể giới, rồi phải ra đi bằng hai tay không, tùy theo luật nhân quả mà tiến. Phân hồn tiếp tục học trong sự tiến hóa, do nhân quả an bài. Người tu thiên thì tạo nhân lành trước khi lìa xác, thì ai ai cũng được vui sau khi lìa xác. Nơi đó mọi người đều tốt và giúp đỡ lẫn nhau, sẽ không còn bơ vơ nữa. Kệ: Tu hành giải thoát chẳng thua buồn Giải quyết tâm linh biết rõ nguồn Đời đạo không làm trong thức giấc Quý yêu muôn loại tự rên trui.	San Jose, 02/11/97 1:40 AM 2) Hỏi: <i>Độc tài nắm quyền muốn điều khiển người khác tại sao?</i> Đáp: Thừa làm người được cung chiều lại lộ tánh độc tài muốn điều khiển người khác là vì tướng làm chính mình giỏi hơn người khác. Đối với bạn tu Vô Vi thì lộ ra rõ rệt không thể dối trá được, vì đường lối của người tu Vô Vi là phải nhịn nhục và hy sinh trong tinh thần xây dựng chứ không chia ra để trị, hứa một là một hai là hai, không nên sửa đổi bất thường. Kệ: Tự mình thức giấc tự làm gương Trì trệ không tu tự hãm đường Gay gắt với người trong giới đạo Khó tu khó tiến chẳng còn thương.
Oroville, 03/11/97 1:35 AM 3) Hỏi: <i>Sự kiên trì tu thiên có hữu ích gì không?</i> Đáp: Thừa sự kiên trì tu học rất hữu ích cho tâm thân, chắc chắn đạt tới sự thanh tịnh trước khi chết lìa xác rất bình an. Kệ: Quân bình tự đạt trí thân an Giải quyết buồn vui tự mở màn Đời tạm không còn gieo luyến tiếc Thực hành chơn pháp tự mình sang.	Oroville, 04/11/97 2:55 AM 4) Hỏi: <i>Ai là người trách nhiệm xây dựng tâm thân?</i> Đáp: Thừa phần hồn là người trách nhiệm xây dựng tâm thân, cần hành pháp khư trực lưu thanh, hướng về thanh tịnh mà tu tiến thì mới sáng suốt, nhận lãnh trách nhiệm thiêng liêng giải quyết từ đời và đạo, trong cuộc sống, triền miên trong xây dựng. Kệ: Trí tâm khai triển tự mình mừng Phát triển tâm linh tự cảm ung Trí tuệ khai minh hành sáng suốt Xét mình rõ họ tiến cao từng.
Oroville, 05/11/97 3:05 AM 5) Hỏi: <i>Làm sao liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ được?</i> Đáp: Thừa hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phát triển luồng điện trung tim của bộ đầu, gọi điện tâm liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ chỉ có rút đi lên, thì tâm mới an trí mới mở, vui hành trong thanh tịnh. Kệ: Tinh vi chỉ có một đường tiến Cảm thức trần gian chỉ có phiền Động loạn do mình thu chẳng giải Không còn trật tự chẳng còn yên.	Oroville, 06/11/97 2:30 AM 6) Hỏi: <i>Sự kiên nhẫn hành pháp có hữu ích gì cho tâm lẫn thân?</i> Đáp: Thừa sự kiên trì hành pháp rất hữu ích cho tâm lẫn thân, sức khỏe lành mạnh, phát triển trí tâm, tự hiểu được sự thanh nhẹ của chơn lý là gì, tự thức và phát triển tâm linh rất dễ dãi. Kệ: Trí tâm phát triển tự hành hoài Phát triển tâm linh chẳng có sai Không thiếu không dư tâm tự thức Bền lâu vững tiến tạo thanh đài.

Oroville, 07/11/97 2:55 AM

7) **Hỏi:** Bộ đầu sáng và tròn do đâu tạo thành?

Đáp: Thừa khi nhắm mắt cảm thấy trên bộ đầu sáng rộng và tròn là do thực hành công phu đêm đêm. Như vậy thì nguyên khí trung tim bộ đầu hội tụ hình thành thì mới cảm thức rõ ràng, lúc nào cũng thanh tịnh và sáng suốt.

Kệ:

Cảm thông nguyên lý tự mình buông
Sáng suốt minh tâm chẳng có buồn
Uyển chuyển quy hình trong thức giấc
Tràn đầy thanh điển hướng về nguồn.

THANH GIẢI THÂN HÌNH

*“Thanh giải thân hình chân lý tại
Hào quang thường trụ dứt bi ai
Trầm luân khổ ải nơi tiến hóa
Trí diễn khai thông tiến triển hoài”*

Thanh giải thân hình, chúng ta tu ở đây là thanh giải thân hình. Các bạn soi hồn, pháp luân, thiền định là thanh giải tất cả các chuyện lố bịch ở bên trong thì cái sự sáng suốt trường tồn là chơn lý, nó thường trụ ở nơi tâm là chơn lý tại.

“Hào quang thường trụ dứt bi ai”: Lúc đó cái sự không động sáng suốt từ bộ đầu thông suốt căn khôn vũ trụ thì thường trụ lúc đó nó dứt sự bi ai của nội tâm.

“Trầm luân khổ ải nơi tiến hóa”: Ở thế gian nghịch cảnh này kia, kia nọ là môi trường tiến hóa của chúng ta.

“Trí diễn khai thông tiến triển hoài”: Lúc đó càng kích động chừng nào thì trí diễn nó càng khai thông tiến triển hoài; luôn luôn phát triển những cái ý niệm mới và sự sáng suốt trong tinh thần xây dựng cõi mở hòa hợp với thiên cơ.

*“Triển hoài nơi cõi hư không
Trở về chơn giác tránh vòng trước ô”*

Lúc đó thì chúng ta nắm được phần thanh diễn hào quang rồi thì triển hoài nơi cõi hư không, lúc nào nó cũng ở cái giới đó, nó thanh thân nhẹ nhàng và cõi mở tiến hóa.

“Trở về chơn giác tránh vòng trước ô”: Đi về chơn giác, đi về sự sáng suốt vô cực vô biên tránh cái vòng trước ô không có ô nhiễm nữa.

*“Thân tâm an tọa an đồ
Phạm vi tự giác cơ đồ dựng xây”*

Cái thân và cái tâm chúng ta an tọa nơi an đồ thì cơ thể tiểu thiên địa này nó cũng là một cái bản đồ cho phần hồn trú trì để tu giải. Nhưng mà nó lập lại cái trật tự bình an rồi thì nó ngự chỗ thân tâm an tọa, an đồ.

“Phạm vi tự giác cơ đồ dựng xây”: Lúc đó trong cái phạm vi tự giác của nó, nó thấy nó cũng trong muôn vạn ức triệu cái tự giác thành ra cái cơ đồ nó dựng xây nó càng ngày càng tiến triển càng sáng suốt

thêm để tiến hóa, để hòa hợp với cái cộng đồng Vô Vi.

*“Càng tu càng tịnh hàng ngày
Tiến xa không nản gặp Thầy không khoe”*

Mình càng tu càng tịnh hàng ngày, mình thấy cái sự tự giác là quan trọng.

Tiến xa không nản, là chúng ta không có chán nản khi mà chúng ta tiến. Khi mà các bạn ngồi thấy cảnh này kia, kia nọ, ánh sáng rồi không thấy các bạn cũng không chán nản, chỉ nắm cái phần thanh cao tiến hóa.

Gặp Thầy không khoe, khi mà chúng ta gặp được cái Vô Vi pháp giới, những người truyền pháp, chúng ta không nên cho là chúng ta giỏi nhưng mà chúng ta chỉ lo tu tiến để tự giải và hòa hợp với trình độ tiến hóa của cái khả năng trong cộng đồng Vô Vi mà thôi.

*“Giữ tâm trung hiếu đề huề
Bình tâm tiến giải trở về chơn như”*

Lúc nào chúng ta cũng phải trung thành và hiếu thảo đầu đó nó đều hòa trong sự êm dịu tiến hóa quân bình tư tưởng. Phải *“bình tâm tiến giải trở về chơn như”*, trở về cái ngôi vị rõ ràng. Bởi khi mà các bạn muốn có ngôi vị thì các bạn phải lập lại trật tự cho lục căn lục trần, lục căn lục trần mà nó được thức giác, xây dựng tiến hóa. Hiện tại như các bạn bây giờ công phu mỗi đêm là lo cho lục căn lục trần, cõi mở cho lục căn lục trần để cho nó tiến hóa càng ngày càng nhẹ nhàng, càng ngày càng cõi mở càng thanh thân. Nó tương đương với cái phần trí tuệ của chủ nhơn ông thì chủ nhơn ông sao nó vậy thì tất cả nó tiến về, nó mới hợp tác đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, lúc đó mới thấy cái cảnh thanh tịnh Xá Vệ Quốc từ trên tới dưới mà dưới tới trên cũng nhất trí hết, nó mới là chơn như được.

Còn cái ý của chủ nhơn ông khác mà lục căn lục trần khác, hai cái nó nghịch nhau nó lồi cuốn, thì không bao giờ có trở về chơn như được.

*“Pháp trung hóa giải nơi người
Hiếu cao thăm thăm vui cười tiến lên”*

Pháp trung là cái sự trung thành cõi mờ, nó hóa giải nơi người. Khi chúng ta bị động loạn bị này kia, kia nọ, nghịch cảnh phàm chơn lẫn lộn rồi, chúng ta mới trung hòa hết tất cả các giới thì chúng ta thấy hóa giải đều là nơi tâm chúng ta hết thấy.

“Hiếu cao thăm thăm vui cười tiến lên”: Cái hiếu là cái sự phát triển thanh cao là cái luồng thanh điển thăm thăm ở bên trên chúng ta nên vui cười chấp nhận đi lên, lên càng lên thì các bạn càng hưởng nhiều.

*“Bên trên có sẵn tảng nền
Cha già đang đợi chờ quên hiếu tình”*

“Bên trên có sẵn tảng nền”: Có cơ cấu đàng hoàng, chúng ta phân ly từ ở trên xuống. Bây giờ chúng ta trở về nguồn cội của chúng ta. Không có quên cái chữ hiếu tình ở bên trên, cái đó là cái quan trọng của người tu.

*“Vạn năng hợp nhứt nơi mình
Trung tâm thức giác thân hình quang huy”*

“Vạn năng hợp nhứt nơi mình”: Tất cả khi mà chúng ta được lóe sáng rồi thì chúng ta thấy vạn năng hợp nhứt đều có sự cộng tác của hà sa vạn vật. Cho nên, chúng ta mới có cái bản thể đại diện một cái càn khôn vũ trụ chớ không nhỏ.

Trung tâm thức giác đó là *“trung tâm thức giác thân hình quang huy”*. Khi mà phần hồn thức giác rồi thì thân hình nó quang huy. Lúc nào hào quang cũng được sáng suốt, mặt mày cũng được tươi tắn, mở miệng cũng là trong sáng suốt, tất cả đều ở trong cái thiên giác hết.

*“Diu người tại thế lâm nguy
Giúp người tiến hóa cũng tùy căn cơ”*

Mình *“diu người tại thế lâm nguy”*: Người ở thế gian đều một li một tí là lâm nguy. Một li một tí là rước cái phần trực nhập tâm. Cho nên, chúng ta

giúp người tiến hóa, khi mà chúng ta cải thiện được nội tâm và hòa giải được cái phần thanh điển lên trên rồi thì chúng ta mới *“giúp người tiến hóa cũng tùy căn cơ”* của nó. Mỗi người căn cơ nặng nhẹ khác nhau chớ không nói tôi tu rồi tôi hộ độ tất cả được đâu? Không! Chỉ có âm thanh tôi hóa giải ra, luồng điển tôi chạy vòng quanh con tim của mọi người cũng không khác gì đem đèn rọi vô trong bóng tối. Mà mọi người nào hiểu được thì tự phóng điển ra để mà hưởng lấy cái đó. Nó tùy theo cái căn cơ của mọi người. Chúng ta ngồi ở đây chứ mỗi người căn cơ khác nhau. Có người ác trước nhưng mà cũng muốn tu. Mà có người biết nói tu nhưng mà thiếu tu cũng không rờ không tới sự tu. Mà có người nghịch lại chữ tu nhưng mà nó tu cũng có nữa.

*“Đổi thay thay đổi từ giờ
Thương yêu chánh pháp tạo cơ chuyển hình”*

Có lúc chúng ta thấy nghĩa là tùy căn cơ của mọi người nó đổi thay, thay đổi từ giờ. Khi mà chúng ta cảm động lòng nó thì nó thay đổi, nó thấy nên trở về với nó. Nhưng mà chúng ta đi rồi thì phần thanh điển xa vắng nó, nó lại trở về cái tập quán xa xưa. Bởi vì cái tập quán phàm trước của nó khiến cho chín chục phần trăm thành ra luôn luôn nó phải bị những cái chuyện đó. Cho nên, những người tu phải ý thức là ta ở trong tội lỗi, ta ở trong cái tối tăm, ta đi tầm sáng suốt. Ta ở trong sự động loạn, ác trước, ta mới tiến tới sự công bằng.

“Thương yêu chánh pháp tạo cơ chuyển hình”: Luôn luôn cái sự thay thay đổi nhiều giờ, nhưng mà từ giờ. Nhưng mà rồi rốt cuộc nó cũng phải thương yêu chánh pháp tạo cơ chuyển hình. Nó gặp được cái chánh pháp, nó hiểu nó, nó hiểu sự sáng suốt là quý giá, rồi nó nắm đó, nó mới chuyển nó tu thì có sự thay đổi ở bên trong.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 25/9/1977)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

PL, ngày 12/5/97

Đức Thầy thương mến,

Con là PKT, 49 tuổi ở PL, tỉnh ST. Dù con chưa một lần diện kiến cùng Thầy, nhưng con đã nghe danh, và quá trình tu học của Thầy, con đã thương yêu và kính phục.

Con dùng chay năm 76 đến năm 78, con gặp PLVV và hành rất tinh tấn. Con quá say sưa với đạo và tự hào, con sử dụng chữ Bi mà thiếu trí nên con đã lụy. Đến năm 83, con bị nghiệp khảo, bỏ pháp vì bị bệnh khớp xương rất nặng, đau nhức triền miên, ngày đêm không ngủ, một năm sau tóc con đã bạc phơ, thân tàn ma dại.

Một thuở xuân xanh sắc diễm kiều
Chập chờn bướm mộng để lòng yêu
Bỗng cơn bão tố loài hoa vỡ
Rũ cánh dài trang thâm lụy nhiều.

Con quá tuyệt vọng cho chứng bệnh nan y này, tiếp theo nhà tan cửa nát, xã hội khinh khi, gia đình ghét bỏ, đạo hữu lánh xa. Con có một đứa con trai mà nó cũng không thương mẹ, cõi đời này con bơ vơ, cô độc, con oằn oại cả thân tâm, con định quyền sinh chấm dứt kiếp đọa đầy.

Đức Thầy kính mến, không hiểu con còn nghiệp hay được đặc ân nào của ơn Trên, con đã 3 lần tự tử đều được cứu thoát. Mỗi lần con đuối là có cứu tinh, Thượng Đế quá tình vì ngoài sức tưởng tượng của con. Cuối năm 96, anh Lộc đạo hữu của con giới thiệu Thầy Thanh đến trị bệnh, châm cứu, cho thuốc uống miễn phí, còn an ủi và cho mượn máy để nghe băng Cha và Thầy, nhờ đó lấy lại niềm tin, căn bệnh được giảm nhiều, chỉ còn đau nhức 2 đầu gối và 2 cùi chỏ, nhưng vẫn đi chưa được.

Thưa Thầy! Hôm nay con nghe băng Cha và Thầy, con càng thấy cái tội, cái ngu của con, con xin thú thật cùng Thầy, con vô cùng xấu hổ, vì hiểu

luật mà đi phạm luật. Hiện nay con đang chứa bài tứ sắc để làm phương tiện sống, lấy xâu 1 chénh có 400 đồng VN. Suốt ngày được vài ngàn, có khi chỉ vài trăm. Từ ngày vương bệnh con chỉ niệm Phật và niệm Hồng Danh Cha, chứ con không hành pháp được, vì bao chuyện khổ cứ vây quanh. Hiện nay con đã bại chỉ lét vòng giường, tay chân bị rút vào tháng ba, 1996. Hơn 10 năm con chứng quá nhiều, bất hạnh. không bút mực nào tả hết những đau nhức của con, Thầy ơi!. Vì ngộ biến con phải từng quyền, xin Thầy thông cảm cho con. Con xin gửi Thầy ít câu để Thầy hiểu con hơn:

Biến Quyền

Tạo phương tiện kéo dài sự sống
Dù biết rằng phạm luật người tu
Vẫn còn hơn hủy kiếp đọa đầy
Chịu không nổi đói đau hành hạ
Cõi hồng trần xác này không tha
Đâu tiếc chi huyễn hoặc trần gian
Súc lâm ngưng ngộ biến từng quyền
Qua cơn đói chờ ngày mãn kiếp.

Kính thưa Thầy, hôm nay con nhận được 50000 đồng Thầy gửi tặng, con cảm xúc nghẹn ngào đến sa nước mắt, con không biết nói sao cho hết ý tình của nghĩa Thầy Trò thiêng liêng này, con chân thành cảm tạ ơn Thầy, con nguyện với lòng sẽ cố gắng để khỏi phụ ơn Thầy. Con xin mạn phép dừng bút nơi đây. Kính lạy Đức Thầy.

Kính bút,

PKT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Olympia, ngày 14/2/1997

KT con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 12/5/97, được biết con vẫn ý thức được đường tu là chánh. Con ơi! Ở đời này không có nghiệp lực thì làm sao

chuyển hướng về đường tu, trong dũng mãnh tự thức, con đang bị nghiệp khảo đảo, là cơ hội cho phần hồn tự thức, mà bằng lòng tiến hóa trong thanh tịnh. Thầy cũng vậy, gặp bao nhiêu trở ngại trong cuộc sống, nhưng vẫn kiên trì, gia công tu học, nước mắt chan cơm vẫn hành triển trong thực hành, mưu cầu đem lại sự bình an cho phần hồn. Đến nay Thầy đã 75 tuổi ta, nhưng vẫn tràn đầy nhựa sống để phục vụ bạn đạo khi cần đến Thầy. Thượng Đế luôn luôn ban cho Thầy công việc giải tỏa sự đau thương của mọi người, chính Thầy phải dẫn thân trong thực hành.

Con ơi! Mỗi người chúng ta đều có nghiệp lực từ nhiều kiếp, cần tự tu và ăn năn sám hối thì mới giải tỏa được nghiệp tâm. Có đau thương thì mới thấm thía giáo lý đau thương của Thượng Đế đã ân ban từng giây phút khắc, xé chiều thì mới biết mình đã làm sai từ bao nhiêu kiếp, dồn dập trong sự đau thương và khổ nhục !!!

Hiểu được chính mình thì sẽ có cơ hội tiến hóa theo luật nhân quả, uyển chuyển trong có có không không! Con đường cuối cuộc đời của chính con là con đường đạo. Đạo là gì? Đạo là tự lập sự nhịn nhục thì phần hồn mới được dũng mãnh trong mức tiến thâm kín của tâm linh. Con đau đớn về thân xác tạm bợ, dũng mãnh tu tiến hướng về phần hồn vô sanh bất diệt mà tu thì sự đau đớn sẽ biến thành công cụ xây dựng tâm thức, hướng về thanh tịnh tự giải tỏa mọi sự yếu hèn và đau đớn, sống theo nguyên khí của Trời Đất mà hành sự. Trì niệm lục tự A Di Đà Phật xây dựng niềm tin và khai mở huyền bí của nội tâm, thì sẽ vượt qua cơn khổ nhục của nghiệp thân và tình đời đen bạc.

Chúng ta bằng lòng cùng tu cùng tiến thì sẽ có cơ hội xây dựng một cơ đồ tâm linh của Thượng Đế, cứu độ quần sanh trong cơ tiến hóa của phần hồn, không nên biện bác và tạo ra ác ý, tức là tự tử quỳn sinh, tức là từ chối và hủy bỏ sự ân ban tinh vi của Thượng Đế -- một hình hài có một không hai trên mặt đất này, óc của con là ánh sáng, có cả 100 tỷ tế bào chung hợp thành một khối óc chính con đã và đang có, quý giá vô cùng, cần có sự thanh tịnh để hiểu mình hơn, duyên đạo đến không khác một

giòng suối chảy trong tâm tư của người đau khổ, thức giác thì Phật tánh sẽ bùng sáng trong nội tâm. Thầy lúc nào cũng thiếu thốn và đau khổ, vì Thầy luôn luôn sống với người đau khổ!

SUỐI ĐẠO

Suối đạo tâm tư chẳng lụy phiền
Quân bình thức giác tự xuyên thể tình
Thực hành phát triển tâm linh
Trời ban thanh khí chính mình sửa tu
Biết Trời giải tỏa mê mù
An du thanh tịnh trùng tu hoài hoài
Cô đơn mới rõ thực tài
Bằng lòng nhịn nhục tiến hoài không ngưng
Có không không có chẳng ngừng
Niềm tin thanh tịnh tung bùng cảm giao
Biết mình hiểu họ đối trao
Muôn chiều phát triển muôn màu đạt thông
Trong vòng định luật hóa công
Dựng xây xây dựng tham tông tự tu
Chẳng còn than thở khờ ngu
Đời là tạm cảnh an du phần hồn
Vạn linh tiến hóa sanh tồn
Quy y Phật Pháp giữ hồn lo tu
Cảm thông nguyên lý chẳng mù
Trời ban tình đẹp an du phần hồn
Tự mình dẹp bỏ ác ôn
Sanh trụ hoại diệt giải còn si mê
Bình tâm học hỏi hướng về
Quê nhà thiên quốc chẳng mê cõi trần
Nguyện tu đóng góp một phần
Điễn thanh hòa cảm góp phần dựng xây
Tâm tình sáng suốt đổi thay
Trong không mà có ngày ngày sửa tu
Tự mình khai triển giải mù
Quê hương sáng tỏa an du phần hồn
Chúc con quy hội chơn hồn
An nhiên tự tại chẳng còn thở than.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 1 tháng 9 năm 1985

CHỒNG TUI

Chồng tui điều luyện rèn trui
Khai tâm mở trí tạo mùi đạo tâm
Tâm tui lại được mừng thầm
Người không ghen ghét không tầm đường hư
Người không buồn bực lại cười
Xem đời là tạm người người chung vui
Thế gian tạm cảnh tạm mùi
Đạo đời quy một rèn trui thức hồn
Điển thanh quy hội sanh tồn
Chồng tui nhập định quy hồn về quê
Chồng tui chẳng có khen chê
Chồng tui học hỏi muôn bề quán thông
Chồng tui chẳng nguyện ước mong
Chồng tui thực triển giải vòng ước mơ
Mong sao lại đến được giờ
Hòa tan các giới giấc mơ đạt thành
Tâm lành giữ lấy điển thanh
Thực hành đến đích đạt thanh hoài hoài
Chồng tui chẳng có tranh tài
Thực hành tự sửa, sửa hoài không ngưng
Chồng tui đặc pháp tui mừng
Chồng tui trẻ đẹp tiến từng phút giây
Chồng tui chẳng thuyết gió mây
Vui hòa thanh đạm đó đây chung nhà
Quý thương chơn lý của Cha
Bình tâm gánh vác chung hòa cần khôn
Dù cho thế cảnh dập dồn
Tâm người sáng suốt giải còn si mê
Chẳng dùng luận thuyết khen chê
Không mê không chấp không bê bối đời

Tu tâm dưỡng tánh hợp thời
Tự mình thức giấc rõ đời là hay
Thế sanh diễn tiến muôn màu
Trước sau như một chung nhau hợp bàn
Tâm người tự cảm thấy an
Chông tui thanh nhẹ khai màn đạo tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

Bên Đèn Đọc Sách

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo) của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Mười

**ĐẠO LÍ TRỊ GỐC, PHÁP LÍ TRỊ NGỌN GỐC NGỌN CÙNG GIÚP ĐỠ CÙNG THÀNH TỰU
TÂM HUỆ TU TRONG, TÂM YÊU TU NGOÀI
TRONG NGOÀI CÙNG THÍCH ỨNG CÙNG HỢP LÚC**

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 23 tháng 11 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Đạo lý tự mẫu phú ái tâm
Khổ khẩu trung ngôn khuyến mê tân
Dương luật âm ti như nghiêm phụ
Cảnh giới trừng ác hình bất nhân.*

Dịch

Đạo mẫu giống mẹ sẵn từ tâm
Mỗi miệng khuyên con chớ lỗi lầm
Luật đất, luật trời như cha khó
Trừng trị nghiêm minh chẳng vị thân.

Tế Phật: Đạo lý giống như người mẹ hiền, thường dùng vẻ mặt hiền từ cùng tấm lòng thương yêu bao la đối xử với mọi người. Còn pháp luật giống như người cha nghiêm khắc,

sẵn sàng trừng trị tội lỗi, nên cả hai đã bỏ tù lẫn cho nhau một cách vi diệu.

Thái Sinh: Thưa, ân sư đã đưa những thí dụ về “đạo lí” và “pháp luật” một cách quá siêu tuyệt nên con chưa hiểu nổi, xin ân sư giảng giải dùm con đi.

Tế Phậ: Đạo lí cần có giáo dục phụ giúp, cũng như luật pháp cần hình phạt tiếp tay. Giáo dục và trừng phạt vốn là một, nếu như mọi người được hướng dẫn rành rẽ về luật pháp, biết tôn trọng trật tự chung, thì pháp luật chỉ còn là hình thức mà thôi, chẳng trói buộc nổi một ai. Luận tới thì vậy, song bàn lại ta thấy nếu như gặp kẻ phóng đảng vượt ra ngoài khuôn khổ phép tắc, ngoan cố chẳng chịu hoán cải, ắt hẳn giáo dục cũng trở thành vô dụng. Pháp luật chỉ dùng để ngăn ngừa những kẻ làm quấy, do đó chẳng thể giữ cái này bỏ cái kia.

Thái Sinh: Thưa, ân sư dạy rất phải, đạo lí và pháp luật đều quan trọng vô cùng, song làm cách nào để hợp nhất hai quan điểm bất đồng đó lại làm một được?

Tế Phậ: Hiện nay, người ta có hai quan điểm :
1. Kẻ ích kỉ, tàn bạo chuyên sống đời xa xỉ hoang dâm, không tuân theo đạo lí, coi đạo lí là thứ dây trói buộc, là chướng ngại vật. Họ đã lao đầu vào cuộc sống tranh đua, vật lộn không phút giây ngừng nghỉ, kẻ mạnh đập kẻ yếu xuống tới đất đen, kẻ mạnh hãnh diện vì mình đã thắng cuộc, kẻ yếu thất bại rên siết, tính linh tu dưỡng tán loạn lo làm giàu thì đành mất lòng nhân (*Vì phú bất nhân*) tự tìm cảnh sống bất an, lửa tham sân ngoài xã hội bốc cháy ngút trời, đạo tắc hoành hành, lòng người tan nát. Thời xưa cuộc sống thanh bình “Đêm ngủ nhà không bị gõ cửa, cửa rớt ngoài đường không ai lượm” (*Dạ bất sao môn, lộ bất thập di*), câu tục ngữ trên đây đã ghi lại lịch sử đời sống thái hòa của những thời đại xa xưa.

2. Kẻ hiểu rõ mọi khía cạnh của vấn đề, đều nhận chân được sự trường cửu của đạo lí, quảng bá đạo lí là hành động cứu nhân độ thế, là khơi nguồn mạch yêu thương, phải tích cực phát huy đạo lí để tạo đời sống hạnh phúc vĩnh viễn trường tồn cho nhân quần xã hội.

Thái Sinh: Không lạ gì vấn đề đạo lí, từ cổ tới nay luôn luôn bị phê phán, song vẫn mặc nhiên tồn tại.

Tế Phậ: Người ta vốn ai ai cũng sẵn có tính thiện trong mình, song tính thiện tự nhiên đó sớm bị thất tình lục dục mê hoặc, làm cho điên đảo, giống như đứa trẻ thơ bú sữa bình ham chơi, trốn khỏi nhà lạc mất lối về, do đó cần phải có các bậc chính nhân quân tử mở trí, hoặc người giàu lòng nhân ái hướng dẫn. Bữa nay thầy trò mình hãy đem tình thương ra cảm hóa đứa trẻ bú sữa bình này xem sao?

Thái Sinh: Thưa, được vậy thì hay lắm.

Tế Phậ: Đêm nay thầy trò mình thử phỏng vấn một vị có lòng nhiệt thành đối với đạo lí, thường đem lòng thương yêu cảm hóa người khác xem sao. Kia, vị cư sĩ đó đang tĩnh tọa trong phòng, đêm nay có nhiều thời giờ, con có thể đem vấn đề tình thương ra làm đề tài thảo luận, chắc chắn vị đó sẽ đóng góp một cách hết sức thành thật.

Thái Sinh: Thưa vâng, phát huy tình thương là cách phổ biến đạo lí có căn bản và đúng đắn đẹp đẽ nhất.

Tế Phậ: Trò ngoan, mau lên đài sen chuẩn bị khởi hành.

Thái Sinh: Thưa, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đã tới nơi, con có thể mở mắt ra.

Thái Sinh: Hai bên đường này là nhà lầu bốn tầng, treo đầy bảng hiệu, nào như tiệm thuốc bắc, khách sạn, văn phòng phẩm, tiệm thuốc tây, hãng bán dụng cụ máy móc, hiệu may âu phục, hiệu buôn đồ sắt, v.v...

(còn tiếp)

